

عنوان مقاله:

رابطه نفس و بدن و تاثیر آن بر جاودانگی از دیدگاه ابن سینا و توماس آکوئینی

محل انتشار:

فصلنامه فلسفه دین، دوره 16، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سیدمحمدعلی دیباجی - دانشیار، پردیس فارابی، دانشگاه تهران، قم، ایران

فاطمه بارانی - دانشجوی کارشناسی ارشد فلسفه دین، پردیس فارابی، دانشگاه تهران، قم، ایران

خلاصه مقاله:

مسئله جاودانگی نفس در فلسفه ابن سینا و توماس آکوئیناس دو نظریه جداگانه است، اما در زوایایی اشتراک دارد. ابن سینا در تکمیل مبتکرانه علم النفس معلم اول، قید کمال را در تعریف نفس وارد و به جای صورت نشاند تا از تجرد نفس سخن گوید و در تبیین رابطه نفس و بدن بر شان تدبیری نفس پای فشرده و نه بر اتحاد ذاتی و جوهری بین آن دو. توماس با پیروی از آموزه سینوی جاودانگی نفس، صورت بودن نفس برای بدن را چنان تقریر کرد که ترکیبی از آموزه ارسطویی و دیدگاه ابن سینا باشد، ولی در تبیین نحوه ارتباط نفس جاودانه با بدن میرا، نظریه روشنی ارائه نکرد که رابطه ذاتی و در عین حال گسست پذیر نفس با بدن را نشان دهد.

کلمات کلیدی:

ابن سینا، توماس آکوئینی، جاودانگی، رابطه نفس و بدن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1526171>

